

Handelsministeren (Hauge): Jeg skal ikke gøre mange Bemærkninger til de Udtalelser, der er fremsat i Dag. Men jeg ønsker at sige til det ærede Medlem Hr. Hasle, der paa ny talte meget stærkt imod Iværksættelsen af Foranstaltninger, der havde Karakteren af Inflationsforanstaltninger, at jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem i, at man bør undgaa alt, hvad der kan føre til en virkelig Inflation. Men det ærede Medlem maa jo ogsaa kunne føle sig meget beroliget i saa Henseende af de Udtalelser, jeg har fremsat, og navnlig af de Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. Krag har fremsat. Det ærede Medlem Hr. Krag har paa særdeles tydelig Maade baade i Dag og ved en tidligere Lejlighed sagt, at om Inflationstilbøjeligheder kunde der overhovedet slet ikke være Tale. Disse Udtalelser maa vel ogsaa have beroliget det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, saaledes at han kan føle sig nogenlunde sikker paa, at de Ulykker ikke kommer til at indtræde, som forudsiges at ville blive Følgen af dette Lovforslags Vedtagelse.

Det ærede Medlem Hr. Hasle sagde, at hvis man forøgede Seddeludstedelsen, kunde man ikke undgaa Inflation. Det er jo ganske urigtigt. Hvis Følgen af de Foranstaltninger, der her foreslaas gennemført, bliver en forøget naturlig Virksomhed, forøget Beskæftigelse, forøget Produktion og Omsætning paa naturligt Grundlag, saa maa der fornuftigvis en større Seddelmængde til, flere Omsætningsmidler til; men dette er paa ingen Maade det samme som, at man gaar ind i en inflatorisk Bevægelse.

Der har nu i lang Tid været forholdsvis lav Seddeludstedelse her i Landet, og det har man kritiseret meget stærkt. Man har klaget over, at Pengene ikke var til at komme i Forbindelse med gennem Pengeinstitutterne, at Banker og Sparekasser var tilbageholdende, og at ogsaa Nationalbanken var tilbageholdende overfor de Pengeinstitutter, som kom i Likviditetsvanskeligheder. Det har man klaget over Gang paa Gang, saa at sige, lige siden vi kom ind i den Pengetilstand, som vi har nu, altsaa faktisk siden den 21. September 1931. Det er jo ogsaa rigtigt, at vore Pengeinstitutter i nogen Udstrækning — nogle i temmelig stor Udstrækning — har tilbageholdt deres Midler, de har været utilbøjelige til at imødekomme de mange Krav, der blev stillet til dem om Udlaan af Midler til Igangsættelse af nye Arbejder, til Oprettelse af nye Virksomheder, og jeg har mødt megen Kritik, ogsaa fra konservativ Side, over,

at denne Tingenes Tilstand har været ved; Gang paa Gang er det fremhævet, at det var skadeligt og urimeligt, at man ikke navnlig fra Nationalbankens Side i højere Grad, end Tilfældet var, gav Mulighed for, at der kunde komme mere Virksomhed i Gang, og man har navnlig peget paa den lave Seddeludstedelse og anket over, at Nationalbanken ikke var tilbøjelig til at komme Institutioner af forskellig Art, ikke blot Pengeinstitutionerne, men ogsaa andre Institutioner, til Hjælp, naar de var i Vanskeligheder; Pengeinstitutterne var nu og da illikvide, der var Sparekasser, der var illikvide, og man krævede af Nationalbanken, at den skulde stille Udlaansmidler til Raadighed. Og det har Nationalbanken ogsaa gjort, men det skal ikke nægtes, at det har været en ringe Seddeludstedelse indtil denne Dag; man har i Banker og Sparekasser været ængstelig for at tage de sidste Penge frem og udlaane dem, man har været ængstelig for at blive illikvid.

Det, der nu gøres Forsøg paa gennem den Lovgivning, der her er Tale om, er at komme over Dødvandet, at faa en deflatorisk Tilbøjelighed afløst af en positiv Understøttelse af Initiativet og Virkelysten og faa Initiativet og Virkelysten omsat i virkelig positiv Virksomhed, og jeg skulde egentlig tro, at det maatte ligge i det konservative Folkepartis Interesse at understøtte dette. Om Enkelthederne i Lovforslaget kan der naturligvis diskuteres, men Hensigten med Lovforslaget er uomtvistelig. Det er Hensigten at sætte Liv i de forskellige Virksomheder, saa godt som det overhovedet er muligt i denne saa overordentlig vanskelige Tid, vanskelig ikke blot for Danmark, men for hele Verden, vanskelig navnlig for os, fordi Forholdene ude omkring taarner sig op imod os.

Jeg haaber trods alle de afvisende Udtalelser, der paa ny er faldet fra konservativ Side, at man dog under Udvalgsbehandlingen vil kunne naa til en Forstaaelse af, at det er uomgængelig nødvendigt at træffe Foranstaltninger til at faa mere Gang i Arbejdet, at faa Arbejdsløsheden afhjulpet og at finde Muligheder for, at bestaaende Virksomheder kan leve videre, saaledes at vi ikke skal komme ind i en Sammenbrudets Tilstand som den, vi nu ser andre Stater, mægtigere og rigere end vi, inde i. Med disse Bemærkninger skal jeg paa ny anbefale Lovforslaget.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.